

EDITORIAL

Dragi surori si prietene, Domnul nostru este bun! Cine nu are parte zi de zi de bunătatea Lui? Chiar și cei care nu Îl recunosc pe Dumnezeu ca Tată beneficiază de această bunătate, căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreți și peste cei nedreți (Matei 5:45). Lipsiți de bunătatea și îndurarea Domnului, am pieri cu toții, fiindcă bunătatea Lui prețuiește mai mult decât viața (Psalmul 63:3).

Deși cunoaște inima omenească înclinată mereu spre rău, Dumnezeu cere copiilor Săi să fie buni, urmând exemplul Său. De-a lungul vieții am trăit situații în care am avut parte de bunătatea unor semeni de-ai mei, iar amintirea acelor momente îmi încălzește și acum inima. Totuși, Domnul Isus îi spune tânărului bogat: "Pentru ce Mă numești bun? Bun este Unul singur: Dumnezeu" (Marcu 10:18). De ce ne cere Domnul să fim buni, deși știe că, prin comparație cu El, bunătatea noastră apare mai străvezie ca aburul? Are rost să ducem atâtea lupte cu propria fire, doar pentru a constata cu descurajare cât de firavă ne este victoria? În plus, lumea în care trăim pare să-i considere vulnerabili pe cei care dau dovadă de bunătate, încercând să profite de pe urma acestora. Ce motive avem să arătăm bunătate celor din jurul nostru, împotriva pornirilor noastre firești, care ne dau impuls să ne vedem doar de propriile interese?

Tatăl nostru cel bun a trimis în lume pe Fiul Său pentru a ne răscumpăra din felul păcătos de trai și a ne ridica la o viață nouă împreună cu El. Apoi, El ne-a trimis Duhul Său, care produce roade în viața noastră. Bunătatea Domnului ne îndeamnă la pocăință (Rom.2:4), adică la schimbarea vieții, iar cei care au cunoscut bunătatea Lui nu mai pot trăi nepăsători față de alții. Pomul bun nu poate face roade rele, spune Domnul Isus ucenicilor. Secretul constă în faptul că noi nu putem fi buni prin strădaniile noastre („nimic bun nu locuiește în mine!” exclama apostolul Pavel într-un moment de omenească disperare), ci Duhul Sfânt lucrează în noi, aducând roade vizibile în vorbire („căci din prisosul inimii vorbește gura” – Luca 6:45) și în atitudine („căci roada luminii stă în orice bunătate...” – Efes.5:9).

În acest număr al revistei veți vedea cum bunătatea este voia

lui Dumnezeu pentru viețile noastre, pentru a deveni asemenea Lui. Uităndu-ne chiar la cele mai mărunte lucruri din viața noastră, suntem copleșite de bunătatea Lui arătată în fiecare zi, dorind și noi să fim ca El. Ni se vorbește apoi despre un om de pe paginile Scripturii care, deși a fost înconjurat cu răutate, a privit la bunătatea Domnului și a dorit să fie și el bun. Bunătate ca a Domnului înseamnă a te ruga pentru cei iubiți, dar și pentru cei care ne fac rău. Vom citi despre viața unei femei căreia i-a fost testată bunătatea și a ieșit biruitoare. Puteți da dovadă de bunătate rugându-vă pentru motivele de rugăciune listate sau dăruind (ori, de ce nu, implicându-vă) în acțiunea „Ghiozdanul”.

Să fiți umplute de bunătățile Domnului, reinnoite în fiecare dimineață pentru copiii Lui!

*Daniela Sala
Biserica „Betel” Timișoara*

Fie-Ți, Doamne, bunătatea

Valentin Popovici

Fie-Ți, Doamne, bunătatea
Revărsată peste noi,
Să nu prindă-n noi ispita
De-a trăda privind înapoi!

Fie-Ți, Doamne, mângâierea
Peste toți ai Tăi cei dragi,
Să ne ții pe calea dreaptă,
Și la Tine să ne-atragi.

Fie-Ți, Doamne, îndurarea
Peste toți cei năcăjiți,
Să nu fie-n turma blândă
Cârtitori nemulțumiți.

Fie-Ți, Doamne, bucuria
Ca o ploaie pe pământ,
Între cei legați de Tine
Ca un snop în legământ.

Fie-Ți, Doamne, bogăția
Harului nemărginit
Peste cei ce Te așteaptă
Să vii, Mire preaiubit!

Bunătatea și rugăciunea

Dumnezeu este singurul BUN prin natura Lui. Domnul Isus a trăit pe pământul nostru ca Dumnezeu întrupat, dovedindu-Și bunătatea în toate faptele Sale și împlinind în mod desăvârșit voia Tatălui. Profetul Isaia spune despre El în capitolul 53: „El a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați”(v.12b). Când atârna pe cruce, între pământ și cer, încărcat cu păcatele mele și ale lumii întregi, El se ruga Tatălui: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”(Luca 23:34).

Călcând pe urmele Mântuitorului, martirul Ștefan, în timp ce era omorât cu pietre, a îngenunchiat și s-a rugat pentru ucigașii lui:

„Doamne,nu le ținea în seamă păcatul acesta!” (Faptele Apostolilor 7:60). Fiecare pământească ne îndeamnă la răzbunare, ură, mânie, dorința de pedeapsă pentru cei ce ne fac rău. Însă atunci când Duhul Sfânt rodește în noi bunătate, putem să ne rugăm chiar pentru iertarea și mântuirea celor ce se poartă urât sau nedrept cu noi.

Pe de altă parte, copiii Domnului sunt mereu preocupați de cei din jurul lor. Ei nu pot trăi într- un mod egoist. O femeie a Domnului m-a inspirat în mod deosebit în ceea ce privește slujirea altora. Deși este ea însăși în suferințe grele, cu eforturi extraordinare reușește să rămână conectată la viața comunității și să ne trimită motive de rugăciune pentru persoane care trec prin încercări și au nevoie de sprijin. Bunătatea din inima ei o împiedică să se concentreze asupra durerii ei și o determină să fie sensibilă la durerea celorlalți.

Recent am petrecut timp cu o altă soră, care se confruntă cu grave probleme de sănătate. Operată la piciorul drept în urma unei fracturi, avându-l prins cu tot felul de tije și șuruburi,cu piciorul stâng amputat deasupra genunchiului, această femeie credincioasă se roagă pentru sora despre care spuneam mai sus, ca Domnul să o mai țină printre noi, fiindcă mai este așa mult de lucru. Două femei cu inimi slujitoare, preocupate fiecare de nevoile altora! Aceasta este o minune pe care Dumnezeu o face prin Duhul Sfânt în copiii Lui.

Să-I cerem Domnului ca bunătatea Lui să ne motiveze mereu la rugăciune pentru toți cei care au nevoie de ajutorul Lui (Efeseni 6:18-20), dar și pentru cei care din neștiință sau răutate ne supără, ne persecută sau ne fac rău. Astfel vom împlini îndemnul Domnul Isus

din Matei 5:44, care spune: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc”. Domnul să ne ajute să ne lăsăm umplute de bunătatea Lui!

Maria Preda

Refugiu

O Doamne, a cărui putere e infinită și a cărui înțelepciune e infailibilă, poruncește lucrurilor să nu mă împiedice, să nu mă descurajeze, să nu fie obstacole în calea înaintării cauzei Tale. Stai între mine și toată luptele, ca nici un rău să nu vină peste mine, nici un păcat să nu-mi corupă darurile, zelul, realizările. Ajută-mă să-mi urmez îndatoririle, nu vreun plan nesăbuit de-al meu. Nu mă lăsa să lucrez unde Tu nu binecuvântezi, ca să Te pot sluji fără ocară sau din datorie. Fă-mă să locuiesc în locul Tău tainic, la umbra aripilor Tale, unde găsesc protecție de nepătruns împotriva săgeților care zboară ziua, împotriva molimei din întuneric, împotriva certurilor, răutății, relei voințe, împotriva cuvintelor nemiloase, a curselor întinse de prieteni, a pericolelor tinereții, a ispitelor din floarea vârstei, a durerilor de la bătrânețe, a fricii de moarte. Sunt dependent în totalitate de Tine pentru suport, sfat și mângâiere. Susține-mă cu Duhul Tău, și nu mă lăsa să cred că e de-ajuns să nu fiu lăsat să cad, ci fă-mă să merg întotdeauna înainte, întotdeauna să lucrez din belșug la ceea ce îți dai să fac. Întărește-mă prin Duhul Tău în omul dinlăuntru pentru orice scop al vieții mele creștine. Renunț la toate comorile pentru umbra siguranței pe care o găsesc în Tine - numele meu cel nou în Hristos, trupul meu, sufletul, talentele, caracterul, succesul, soțul, copiii, prietenii, prezentul, viitorul, sfârșitul. Ia-le, sunt ale Tale, așa cum și eu sunt al Tău, acum și pentru veșnicie.

- *Bunătatea este limbajul pe care surdul îl poate auzi și orbul îl poate vedea.*

Mark Twain

- *Bunătatea e atitudinea omului în suferință.*

Tudor Arghezi

Roada Duhului - bunătatea

„Roada Duhului, dimpotrivă, este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândetea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege” (Galateni 5:22-23).

Mark Twain spunea: ”Bunătatea este limbajul pe care surdul îl poate auzi și orbul îl poate vedea”. Ea se exteriorizează în vorbirea noastră, în atitudinea și în faptele noastre.

Manifestarea bunătății în viața noastră de creștini are loc prin Duhul Sfânt, ca o roadă a Sa, atunci când ne dezbrăcăm de eul nostru și ne lăsăm conduși în acțiunile noastre de puterea Sa. Așa cum știm, firea noastră păcătoasă luptă împotriva naturii noi date de Dumnezeu, dar prin El suntem mai mult decât biruitori. Atunci

când rămânem în El și aducem roadă, aceasta este vizibilă și prin bunătatea pe care o arătăm semenilor noștri, așa cum Dumnezeu ne-a arătat-o nouă.

Înțeleg această bunătate a Lui în fiecare dimineată când pot privi lumina pentru că Domnul mi-a păstrat vederea, în fiecare zi în care am pâine pe săturate pentru că Dumnezeu mi-a dat-o, de fiecare dată când mă gândesc că nu am datorii pentru că El mă susține, în toate situațiile în care Dumnezeu mă scapă de vrăjmașii mei. Sunt copleșită de bunătatea Lui când îmi aduc aminte cum am fost izbăvită de Dumnezeu din ghearele morții și trupul meu a fost adus din nou la viață fără intervenția vreunui om, când văd că Satana răcnește ca un leu și vrea să mă înghită, dar Dumnezeu mă apără, când privesc în urmă și văd cum Domnul mi-a deschis mintea să pot pricepe planul Său de mântuire – și nu doar eu, ci și cei din casa mea, astfel încât pot zice plină de bucurie :”Eu și casa mea vom sluji Domnului”.

Cuprinsă de bunătatea Lui, îmi doresc să cresc în asemănare cu Mîntuitorul meu ceresc, iar bunătatea pe care El o revarsă peste mine să pot și eu, la rândul meu, să o ofer altora. Știu că nu pot face acest lucru decât lăsându-mă la dispoziția Duhului Sfânt, ca El să rodească din plin în viața mea fructul alinător al bunătății.

Marinela Balcu, Biserica Betania”, Timișoara

*Bunătatea e cununa
Celui drept și credincios,
Ce păstrează-n el statornic
Frumuseșea lui Hristos!*

*Bunătatea-i ca lumina
Ce se dăruie deplin,
Orișicând, la orișicine,
La al tău și la străin!*

*Dumnezeul bunătății,
Fă-ne ca să-Ți semănăm
Să fim necurmat ca Tine:
Bunătatea s-o-nălțăm!*

*Bunătatea, bunătatea,
Roda Duhului Preasfânt,
Doamne, crește-ne-o deplină
În trăire și-n cuvânt!*

Asemenea Lui

Unul dintre atributele lui Dumnezeu amintite deseori în Scriptură, atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, este bunătatea Lui. Dumnezeu Însuși Se descrie ca fiind „bogat în bunătate”, iar aceasta se manifestă în natură, în istorie, în judecățile Lui: „Încununezi anul cu bunătățile Tale și pașii Tăi varsă belșugul” (Ps. 65:11); „Domnul este bun față de toți și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui” (Ps. 145:9); „Bunătatea Lui ține în veci și credinșoșia Lui din neam în neam” (Ps. 100:5); „Judecățile Tale sunt pline de bunătate” (Ps. 119:39).

În bunătatea Lui, Dumnezeu „arată păcătoșilor calea” (Ps. 25:8), „este turnul meu de scăpare” (Ps. 59:17), „este gata să ierte și plin de îndurare cu toți cei ce Îl cheamă” (cf. Ps. 86:5), ne îndeamnă la pocăință (Rom. 2:4). „Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-l caută” (Plâng. 3:25). „[...] El este bun și cu cei nemulțumitori, și cu cei răi” (Luca 6:35).

În mod suprem, Dumnezeu Și-a arătat bunătatea trimițându-L pe Domnul Isus ca jertfă pentru păcatele noastre. El a făcut apoi posibilă înnoirea vieții noastre prin nașterea din nou și prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat (v. Tit 3:4-7).

Bunătatea Domnului Isus a fost evidentă în cursul vieții Lui pământene. Ea s-a manifestat prin faptul că S-a apropiat de cei detestați de societatea vremii lor, cum au fost prostituatele și colectorii de taxe, aceștia din urmă fiind instrumentele stăpânirii romane, și multora le-a schimbat viața, dăruindu-le un nou destin. A fost prietenul copiilor și nu a fost niciodată prea ocupat pentru ei. A onorat femeile într-o vreme când erau desconsiderate, apreciind eforturile și dragostea lor. S-a apropiat de cei singuri și de cei bolnavi și i-a vindecat.

Luca 6:35, menționat anterior, face parte din *Predica din câmpie*, în contextul raportării la dușmanii noștri. Iată versetul integral: „Voi, însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun și cu cei nemulțămitori, și cu cei răi”. Un text similar găsim în Matei 5:44-45, în *Predica de pe munte*. Este foarte interesant că evangheliștii condiționează calitatea de fiu de bunătatea pe care o arătam celor care ne fac rău. În Efeseni 5:1, apostolul Pavel ne spune: „Urmați, deci, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți”. În original, în loc de „pilda lui Dumnezeu” avem „imitatori ai lui Dumnezeu” („*mimetai tou theou*”).

Dumnezeu Își dorește cu ardoare copii buni, care seamănă cu Tatăl lor. Dacă suntem copiii lui Dumnezeu trebuie să semănăm cu Tatăl nostru, nu cu Cel rău. „Voi aveți de tată pe Diavolul” (Ioan 8:41, 44), spunea Domnul Isus unor oameni care căutau să-L omoare, dar care pretindeau că-L au de tată pe Dumnezeu.

Bunătatea nu este un lucru opțional. Este voia lui Dumnezeu pentru noi descoperită în Cuvântul Său, de la profeți până la apostoli. „Căci bunătate voiesc, nu jertfe” (Osea 6:6); „Astfel, deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu [...] bunătate...” (Col. 3:12). „Ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui” (Prov. 19:22).

Femei cu impact

Corrie ten Boom - bunătate pusă la încercare

Corrie ten Boom a fost prima femeie ceasornicar din Europa, dar nu pentru acest lucru este numele ei cunoscut, ci pentru faptul că în timpul celui de-al doilea Război Mondial ea a condus o organizație clandestină de ascundere a evreilor în Haarlem, Olanda. În casa cu ceasornicăria la stradă, în care locuia împreună cu tatăl ei Caspar și sora ei Betsie, erau adăpostiți evrei și apoi transferați în locuri mai sigure.

În noaptea de 28 februarie 1944, în urma denunțului unui olandez care a pretins că are nevoie de adăpost, Corrie, Betsie și tatăl lor împreună cu alte 33 de persoane implicate în rețeaua de salvare a evreilor au fost arestați, bătuiți și acuzați că adăpostesc evrei. În ciuda a două zile de căutări, cei șase evrei ascunși în spatele unui perete fals nu au fost găsiți, ei reușind să fie transferați și supraviețuind holocaustului.

Caspar ten Boom a murit în închisoare zece zile mai târziu, iar Corrie și Betsie au fost transferate în lagărul de la Ravensbruck, unde Betsie a trecut la Domnul în ziua de Crăciun.

În iunie 1945, la patru luni după eliberarea ei din lagăr, Corrie i-a scris o scrisoare celui care i-a răsplătit bunătatea cu rău, denunțând-o că ascunde evrei. Cu multă durere, ea l-a anunțat că tatăl și sora sa au murit în închisoare, dar că răul plănuit a fost folosit de Dumnezeu ca s-o apropie de El și de aceea poate să-l ierte la fel cum îl va ierta și Dumnezeu dacă I-o va cere.

Până la vârsta de 91 de ani, Dumnezeu a folosit-o pe Corrie pentru cercetarea a mii de oameni care s-au întors la El ascultând mărturia suferinței ei. A scris cinci cărți, printre care bestseller-ul „Ascuzătoarea”.

Deși bunătatea i-a fost pusă la încercare, Dumnezeu a ajutat-o pe Corrie ten Boom să fructifice împrejurările grele ale vieții, astfel încât oamenii să poată vedea însăși bunătatea lui Dumnezeu prin trăirea ei.

*Alina Birgean,
Biserica Emanuel Timișoara*

Tabăra văduvelor Un timp binecuvântat și ziditor

În perioada 12-15 iulie a.c., la Centrul de Studii Biblice Surduc, a avut loc tabăra văduvelor și a copiilor lor. Această tabără este rezultatul eforturilor unite al femeilor din bisericile baptiste din țară. Surorile Pușa Linguraru și Livia Zdrânc au coordonat această lucrare. Ca în fiecare an, surorile au venit cu mare bucurie pentru a petrece câteva zile în Cuvântul lui Dumnezeu, în părtășie și în rugăciune. Cu această ocazie am învățat ce spune Biblia despre văduve și cât de speciale sunt ele în ochii lui Dumnezeu, „care este Tatăl orfanilor, Apărătorul văduvelor, El, care locuiește în locașul Lui cel sfânt“ (Psalmul 68:5).

O soră a exclamat: *„Ce învățături deosebite am aflat despre văduve! Am înțeles cât sunt de specială în ochii lui Dumnezeu, să nu descurajez, să aplic în viață ce am învățat – spre desăvârșire și să împărtășesc și altor surori văduve, adevărurile învățate.“*

„M-am întărit foarte mult văzând purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru văduve și promisiunile Lui pentru noi!“ a spus o altă soră.

„Întâlnirea noastră a fost un timp minunat de părtășie în care am putut cunoaște mai multe surori și am aflat din nou că Dumnezeu este Tatăl orfanilor și Apărătorul văduvelor, că El ne poartă de grijă și ne îndeamnă să ne încredem în El.“

Timpul de părtășie al surorilor și împărtășirea experiențelor cu Dumnezeu în văduvie, a fost o încurajare și un timp de a învăța una de la cealaltă. Le-am încurajat să se roage câte două după fiecare sesiune, potrivit cu învățăturile primite; astfel ele au devenit parteneri

de rugăciune; și-au dat adresele unele altora pentru a putea păstra legătura și pentru a continua părtașia în rugăciune.

Surorile s-au bucurat mult că au avut ocazia să cunoască alte surori cu diferite probleme, dar și să audă despre experiențele binecuvântate pe care le-au avut acestea cu Dumnezeuul nostru – Tatăl văduvelor, care le poartă de grijă. Ele au hotărât să-și trăiască viața potrivit cu poziția și statutul lor, așa cum a spus o soră: „Am învățat ce înseamnă a fi văduvă și am fost întărită în acest statut“.

După studiul „Ce spune Biblia despre văduve“ pe care l-am făcut, am studiat cartea 1 Petru, surorile au înțeles mesajul apostolului Petru în contextul lor de văduve. Iată ce a spus una dintre surori: „Această întâlnire a fost deosebită. Din epistola lui Petru am înțeles ce înseamnă puterea lui Hristos, ce înseamnă să fii mai bună cu oamenii din jurul meu. Acest studio a fost un îndemn la ascultare; am înțeles ce înseamnă ascultarea de Hristos și cum trebuie să trăiesc în concordanță cu voia Lui. De fiecare dată, la întâlnirile care le avem cu sora Mia, învățăm adevăruri pe care le putem aplica în lucrările pe care le facem.“

În fiecare zi de tabără m-am bucurat să văd fețele văduvelor luminate de Cuvântul lui Dumnezeu, dorința lor aprinsă de a studia Biblia, părtașia dulce pe care o aveau și mulțumirea că sunt împreună.

Rând pe rând, surorile au venit să îmi spună de timpul minunat pe care îl au împreună, de zidirea și întărirea primite în singurătatea lor prin Cuvântul lui Dumnezeu. Surorile au primit Cuvântul ca pe o comoară, cu dorința de a împlini și trăi ceea ce au învățat. Ele au plecat din tabără cu dorința de a aplica în viață adevărurile învățate pentru a trăi în neprihănire. Iată alte mărturii:

„Această întâlnire m-a întărit, m-a încurajat ca neapărat să fii ascultătoare de Cuvânt și plăcută înaintea lui Dumnezeu. Am luat hotărârea să lucrez mai mult pentru Domnul, să am o viață de rugăciune, ca să pot purta suferința mai ușor, cu Dumnezeu și să mă predau cu totul Lui“.

„Pentru mine această întâlnire a însemnat foarte mult în ce privește creșterea mea spirituală și studiul predat din cartea 1 Petru. Au fost multe adevăruri care mi s-au revelat și, sincer, recunosc că nu le-am știut. Mulțumim Domnului pentru sora Mia, pentru încurajarea și dragostea cu care ne-a slujit. Vă mulțumesc din toată inima pentru minunată părtașie, zidire, la care am fost și eu o parte. Plec motivată să mă implic în slujirea altor văduve“.

Mia Oglice
Coordonatoarea lucrării cu femeile din România

Cu fața dragostei aprinse

de Traian Dorz

Cu fața dragostei aprinse
fă-mi Doamne sufletul din mine
- de-ar arde-n flăcări nemaistinse
așa așa semăna cu Tine.

Ca Adevărul Sfânt și tare
fă-mi vorbele de flăcări pline,
- arzând de-o sfântă-ncredințare
așș așa semăna cu Tine!

Ca Bunătatea nesfârșită
fă-mi Doamne a ochilor lumine,
- în mila blândă și simțită
așa așa semăna cu Tine!

Ca Stânca pururi nemișcată
crediința mea pe veci o ține
aceeași, tare și curată
- așa așa semăna cu Tine.

Ca raza candeliei curate
fă-mi rugăciunile senine,
fierbinți și liniștite toate
- așa așa semăna cu Tine.

***Bunătatea înfrumusețează viața împăcând toate neînțelegerile;
ea limpezește ceea ce e încurcat, ușurează ceea ce e greu,
înveselește ceea ce e trist.***

Lev Nicolaevici Tolstoi

***Nimic nu ne face mai necesari în lume ca iubirea ce-o avem
pentru semenii noștri.***

Goethe

Trebuie să mărturisesc că, de când am aflat care va fi tema acestui număr al revistei, am tot meditat la bunătate...și la trăirea mea... și mi-am dat seama că această calitate a Duhului Sfânt nu se găsește din belșug în mine. M-am cercetat și vazându-mi graba de a răspunde „cu aceeași monedă” răutăților din jur, m-am speriat. Tocmai citisem în Biblie viața lui David și Duhul Domnului mi-a vorbit din exemplul lui.

David a fost mereu înconjurat de oameni răutăcioși: fratele lui, Eliab, i-a vorbit cu răutate; Saul i-a întors binele cu rău urmărindu-l până la moarte; chiar oamenii lui, la un moment dat, s-au vorbit să-lucidă cu pietre; fiul său, Absalom, a încercat să ia tronul prin forță; la bătrânețe, oamenii săi de încredere, Ioab și preotul Abiatar, au participat la un complot organizat de fiul său, Adonia. Cât de ușor ar fi putut David să învețe să se poarte la fel ca cei din jur și totuși el spune într-o împrejurare „vreau să mă port cu o bunătate ca bunătatea lui Dumnezeu.”

Această afirmație a lui David m-a uimit atât de mult încât am început să răsfoiesc psalmii scriși de el și am observat că referirile la bunătatea lui Dumnezeu sunt nenumărate! Am înțeles atunci că David avea privirea ațintită spre Domnul său, nu spre nimicurile acestei lumi și că același lucru trebuie să-l fac și eu: să-mi îndrept atenția spre bunătatea lui Dumnezeu, s-o studiez (Ps. 107:43), s-o vestesc dimineața (Ps. 92:2), să mă rog ca Duhul Sfânt să-mi dea o bunătate ca a Lui.

Am început să mă întreb mai des unde aș fi eu dacă nu ar fi fost bunătatea lui Dumnezeu și cum ar trebui să mă port în anumite situații în care este nevoie de multă bunătate. Făcând toate acestea realizez tot mai mult ce a vrut să spună David în Psalmul 34:8 „Gustați și vedeți ce bun este Domnul!”

Alina Birgean

Recenzie de carte

Liberă, cu adevărat! de Gloria Blowers

Cartea, publicată de Editura Cartea Creștină din Oradea în 2011, este o mărturie impresionantă a puterii de vindecare și de transformare a Cuvântului lui Dumnezeu. Este o redare a pelerinajului personal, al cărui scop nu este să ne vorbească de greutatea și de viața plină de suferință a Gloriei, ci mai degrabă de bunătatea, de dragostea și de harul lui

Dumnezeu.

Totodată circumstanțele vieții ei reprezintă un motiv de încurajare și cele mai dificile probleme ale vieții primesc soluții biblice practice.

Studiul este structurat sub formă de lecții despre adevărurile fundamentale ale Cuvântului lui Dumnezeu, putând fi studiat personal sau în grup.

Povestea Gloriei este povestea unei femei care s-a afirmat în școală și în diferite cariere, pe care și le-a construit prin inteligență, avansând rapid. A călătorit mult, având parte de condiții nemaipomenite de trai în mijlocul unor peisaje paradisiace. Dorința după independență, după o casă a ei și un venit stabil i-a fost îndeplinită. „Aveam un soț minunat, o casă frumoasă, o carieră de succes”, mărturisește ea. De asemenea, mergea oricând voia în stațiuni, în excursii exotice sau în croaziere de lux și avea tot ce dorea inima ei.

Dar toate acestea „în încercarea disperată de a învinge neliniștea psihică și golul din suflet”, însă fără efect. Apelând la psihoterapie, a primit tot felul de diagnostice, dar fără folos. Această pseudo-viață a dus-o pe marginea prăpastiei. A avut câteva tentative nereușite de suicid. Când nu mai avea nicio speranță, când și-a văzut viața ca pe niște cioburi, a strigat spre Dumnezeu, care, spunea ea, „mi-a auzit rugăciunea și mi-a răspuns cu atâta compasiune și într-un mod atât de liniștitor, încât nici acum nu pot să-l descriu în cuvinte.

Toate vocile crude și înspăimântătoare din lăuntruul meu au amuțit. A rămas doar liniște și pace, o pace adâncă, lină, de care nu avusesem parte până atunci, o pace *care întrece orice pricepere* (Filipeni 4:7)”.

Dorița nestăvilită de a cunoaște mai multe despre Dumnezeu și despre adevărata viață au făcut-o să citească cu aviditate Cuvântul Lui, care i-a vorbit inimii ei și atunci și-a predat viața Domnului. Și-a văzut și și-a recunoscut mândria și răzvrătirea și faptul că L-a respins pe Dumnezeu . I-a mulțumit Domnului Isus că i-a deschis o cale de întoarcere la Dumnezeu și a împăcat-o cu El. „Certitudinea prezenței Duhului Sfânt a devenit pentru mine o nesecată sursă de echilibru, putere și siguranță”, spune Gloria în continuare.

Perspectiva unui viitor glorios, cert și știind cine este, de ce se află aici și încotro se îndreaptă au determinat-o să se adâncească în Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta i-a vorbit grăitor prin cuvintele din Ioan 8:31-32, 36: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face liberi. [...] Deci, dacă Fiul vă va face liberi, veți fi cu adevărat liberi”.

Prin puterea Cuvântului Său, Domnul a eliberat-o și a vindecat-o de toate bolile ei înspăimântătoare și de obiceiurile distructive care au ținut-o încătușată. I-a refăcut și căsnicia, aflată în pragul dezintegrării, și i-a dăruit o relație și un cămin minunat.

Acest studiu merită atenția noastră; pe lângă lectură, răspunsurile la întrebările din materialul suplimentar ne vor ajuta realmente să ne bucurăm de beneficiile promise.

Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde (Ier. 29:11).

Ana Gruescu

ACȚIUNEA GHIOZDANUL 3

Începutul lunii septembrie este timpul în care fiecare părinte se gândește să-și pregătească cât mai bine copiii pentru școală. Mă gândesc la cei care vor procura aceste lucruri mai greu; cât de bine ar fi să le dăm o mână de ajutor! Aceasta ar fi și o ocazie potrivită pentru a-i învăța pe copiii noștri ce înseamnă a dăruia. De aceea vă îndemnăm în Numele Domnului, când cumpărați rechizite pentru copiii dumneavoastră, să cumpărați câteva lucruri în plus, pe care să le dați surorilor care se ocupă de această acțiune în biserica dumneavoastră. Dacă nu se ocupă încă nimeni, de ce nu ați fi chiar dumneavoastră coordonatoarea acestei acțiuni? Precis se vor găsi în biserică, între vecini, la serviciu sau printre cunoștințele dumneavoastră, copii care ar avea nevoie de ghiozdan și de alte lucruri pentru școală, pe care părinții cu greu le pot oferi. De asemenea puteți, eventual în înțelegere cu învățătorii de la școala duminicală, să mergeți în misiune împreună cu copiii și să le duceți în bisericile unde există asemenea nevoi. Poate că văzând alți copii cum se bucură de aceste daruri, copiii noștri vor aprecia mai mult sacrificiile făcute de părinți pentru ei.

Acestea sunt lucruri mărunte, dar care, făcute cu dragoste, aduc bucurie altora și ne „șlefuiesc” în umblarea cu Domnul nostru.

Pușa Linguraru-Lugoj

Cele două laturi ale bunătății

Mama își privește cu gingășie pruncul nou născut. Dacă i-ar sta în putință, nu ar îngădui să i se întâmple nimic rău micuțului ei. Privirea, chipul, dragostea din ochi, toate s-ar putea contopi într-un singur cuvânt: bunătate. Peste ani, când copilul va sta în fața pianului la prima sa audiție cu public, aflată undeva în sală, cu inima strânsă de emoție și bucurie, mama radiază de bunătate. Chipul ei este numai zâmbet. Copilul de la pian știe că are în sală cel mai bun sprijin moral, pe însăși buna sa mamă. Iar apoi, când aceeași mamă, ușor

îmbătrânită, își urmărește fiica înaintând pe culoarul bisericii la brațul mirelui ei, bunătatea de mamă i-o va putea vedea oricine, dacă ar ști să privească atent trăsăturile de dincolo de pielea arsă de griji și soare.

Când mama spune copilașului care se apropie de cuptorul încălzit acel ferm “Nu-i voi!”, și atunci chipul ei și glasul hotărât exprimă bunătate, dar o altă fațetă a bunătății; e acea latură care, tocmai pentru că iubește copilașul și nu-i vrea răul, o face să îl oprească de la a pune mâna pe suprafața fierbinte a cuptorului. Iar când mama, cu fermitate, își pune copilul să repete și să tot repete piesa pe care o are de cântat la audiție, și atunci mama este bună, dar parcă este o altfel de bunătate, sau aceeași bunătate îmbrăcată în alte straie. Iar când ochii înlăcrimați ai mamei urmărind mireasa înaintând spre altar trădează bunătate, aceiași ochi au fost categorici de nenumărate ori când au cerut ferm fetei în anii ce au trecut să țină la valorile familiei sale și ale credinței nestrămutate în Hristos.

Bunătatea are două laturi nedespărțite: una din acestea este tandrețea, gingășia, grația, maleabilitatea, iar cealaltă este fermitatea care nu se dă înapoi de la a muștra, a opri, a corecta pe cel iubit. Domnul Isus Însuși a fost bun în ambele sensuri, și tot despre aceste două aspecte ale bunătății scrie și apostolul Pavel când spune că bunătatea este o roadă a Duhului Sfânt (Galateni 5:22-23).

Vor trece anii și, într-o zi, copilașul de odinioară, muzicianul realizat sau mireasa acum ajunsă la casa ei, ea însăși mamă iubitoare, va contempla chipul mamei care privește cu bunătate dintr-un tablou. “Am avut o mamă bună”, va spune din toată inima prietenei venită în vizită. Este neîndoielnic că se referă la ambele laturi ale bunătății.

O mamă gingașă, dar lipsită de fermitate va crește copii

indisciplinați. O mamă fermă, dar lipsită de gingășie va crește copiii terorizați. Ambele laturi ale bunătății sunt necesare atât în creșterea copiilor, cât și în familie, în societate și în biserică; avem nevoie de oameni plini de bunătate caldă și fermă.

Ana Ciortuz,
Biserica Baptistă Harul, Lugoj

Despre sănătate...

Bunătățile toamnei pentru sănătatea noastră

Toamna și-a așternut haina arămie peste păduri și crânguri...și livezi... Copacii își apleacă, spre a fi culese crengile pline de rod ...florile își alintă petalele târzii în timp ce din fânețe greierii negrii își cântă rapsodiile triste... Da...suntem în pragul toamnei care

“Risipește-n evantai / Ploi mărunte, / Frunze moarte, / Stropi de tină, / Guturai...”

Și pentru că nu vrem guturaiul în preajma noastră, ne “înarmăm” și ne pregătim să înfruntăm ploaia și frigul...și nostalgia care ne cuprinde atât de ușor în acest anotimp...

Una dintre plantele din categoria aliment – medicament pe care o găsim din belșug în acest anotimp este **HREANUL**.

Aceasta este o plantă puțin pretențioasă care rezistă atât la frig cât și la secetă.

Face parte din aceeași familie cu ridichea, muștarul, conopida, gulia, etc...cineva chiar spunea că

hreanul este “cea mai iute dintre ridichi.” De la hrean se folosesc rădăcina, frunzele și florile. Hreanul este cunoscut din antichitate, prețuit de greci, romani și chiar de către daci. **Frunzele** crude de hrean aplicate pe frunte alungau durerile de cap și limpezeau mintea iar **ceaiul din flori** era capabil să alunge cea mai gravă răceală...

Frunzele se pot folosi și în salate sau pot înlocui varza la prepararea sarmalelor.

Rădăcina de hrean este foarte bogată în vitaminele C și B, precum și în minerale: fier, potasiu, calciu, magneziu. Conține de asemenea substanțe care funcționează ca și **antibiotice**, dar și substanțe cu proprietăți **expectorante și bronhodilatatoare**. Hreanul este un **antiparazitar** foarte eficient în tratarea teniazelor.

Rădăcina de hrean se dă prin răzătoare, operație care se lasă cu...lacrimi, datorită uleiurilor aromatate pe care le conține aceasta și a sulfurii de alil, substanță prezentă și în ceapă și usturoi.

Rădăcina de hrean se poate folosi sub forma de salată, tinctura sau sirop.

Tinctura de hrean se folosește intern pentru tratarea **guturailui**, a **sinuzitelor**, **tusei și gripelor**, folosindu-se câte o jumătate de linguriță de 3 ori pe zi. Extern, tinctura de hrean ajută la tratarea **reumatismului**.

Siropul de hrean se obține prin macerarea timp de câteva minute a unei rădăcini de hrean în 4 linguri de miere , după care se strecoară printr-un tifon . Resturile rămase se fierb cu puțină apă, doar cât să le acopere, se strecoară iar lichidul obținut se amestecă după răcire cu siropul crud obținut anterior. Acest sirop este eficient în tratarea **astmului**, a **bronșitelor cronice** și în general pentru afecțiuni ale căilor respiratorii medii și inferioare.

Pentru **guturai și tuse** se folosesc 5 – 6 lingurițe de sirop pe zi care se înghit foarte încet pentru a acționa asupra gâtului iar suplimentar se face gargară cu tinctură de hrean (3 -4 lingurițe) diluate într-un pahar cu apă. Pentru tratarea **bronșitelor** e bine să consumăm zilnic 3 -4 lingurițe de hrean proaspăt, ras, simplu sau în combinație cu morcov sau măr.

Hreanul trebuie administrat cu prudență în cazul persoanelor cu colon iritabil și a celor cu gastrită hiperacidă, iar extern în cazul celor cu pielea sensibilă.

Bucurați-vă din plin de toate bunătățile toamnei!

Camelia Eugenia Cîmpan
Biserica "Maranata", Arad

Motive de rugăciune

Rugați-vă neîncetat. (1 Tesaloniceni 5:17)

Să ne rugăm pentru:

- Sora Gina și toți cei ce trec prin suferință în aceste zile. Domnul să fie proslăvit fie prin vindecare, fie prin puterea pe care o dă tuturor de a rămâne credincioși în orice situație.
- Domnul să le dea un an de biruință elevilor și studenților care încep școala. El să-i facă lumini în mijlocul colegilor și să-i ajute să-L reprezinte cu cinste.
- Să binecuvânteze Domnul părtășia surorilor la conferința din octombrie.
- Domnul să reverse har peste întâlnirea surorilor în ziua mondială de rugăciune.

Anunțuri

- Datorită faptului că surorile noastre din Tyler, Texas nu vor putea veni în România în această toamnă, conferința de instruire și creștere spirituală pe care o țineam de obicei cu dânselle se amână până în primăvara viitoare. Dorim totuși să nu pierdem prilejul de a avea părtășie și învățatură din Cuvânt, așa că am hotărât ca întâlnirea de toamnă a surorilor din comunitatea noastră să aibă loc sâmbătă, 1 octombrie 2011, ora 10 la Biserica Emanuel, strada Frații Buzești nr.12, Timișoara. Invitata noastră cu acest prilej va fi sora **Paraschiva Pop** de la Cluj. Vă rugăm să vă marcați în calendar această zi și să anunțați alte surori despre acest eveniment.
- Ziua Internațională de Rugăciune a femeilor baptiste va avea loc în data de **7 noiembrie 2011**, programul din anul acesta fiind pregătit de femeile baptiste din Uniunea Mării Caraibelor. Tema acestei întâlniri este „*În pas cu Duhul prin bunătate ca roadă a Lui*”. Vă încurajăm să organizați întâlniri de rugăciune a femeilor cu acest prilej, unindu-vă cu surori din lumea întreagă. În Timișoara, întâlnirea se va desfășura la Biserica Baptistă Ghetsimani, Calea Martirilor nr. 96.

